

گفت‌وگوی «جوان» با رئیس اتحادیه انجمن‌های انرژی ایران درباره غفلتی که از تجدیدپذیرها شده است

آینده‌متعلق به کشورهایی است که بر انرژی تجدیدپذیر تمرکز کرده‌اندو خودشان را برای دوران پس از سوخت‌های فسیلی آماده می‌کنند. کشورهایی مانند چین باشتاب زیادی در حال توسعه این انرژی هستند و اگر امروز با حساب پراز پول سراغ آنها برویم و بخواهیم برای ما توربین بادی یا تکنولوژی روز تولید کنند، تحویل آن را به دوسال آینده موکول می‌کنند. آنها به قدری ارزش تجدیدپذیرها را درک کرده‌اند که برای پیشرفت و دستیابی به تکنولوژی آن، یک لحظه هم درنگ نمی‌کنند. اما در کشور ما، سیاست‌گذاری دقیق و برنامه‌ریزی مناسبی در این صنعت وجود ندارد. آمارها نشان می‌دهد انرژی تجدیدپذیر در کشورمان در مقایسه با میانگین جهانی عملاً تعطیل است و اگر حتی همین امروز هم برای تولید و توسعه آن اقدام کنیم، دیر است. به همین منظور «جوان» یاد کتر هاشم اورعی، رئیس اتحادیه انجمن‌های انرژی ایران گفت‌وگو کرده است.

گنجینه انرژی‌های تجدیدپذیر در سیستان و بلوچستان

شرایط جغرافیایی سیستان و بلوچستان در کنار وسعت آن سبب شده است نعمت‌های خدادادی همچون باد و تابش خورشید، آن را به مجموعه‌ای بی‌نظیر از انرژی‌های تجدیدپذیر در ایران تبدیل کند اما از این ظرفیت غفلت شده است. بر اساس اطلاعات سینوپتیک هواشناسی در ۴۰ سال گذشته، دیتاهای مقدماتی اطلس باد سزامان انرژی‌های نو ایران و نقشه‌های به‌روز شده سازمان هوانوردی بزرگ جهانی از جمله «ناسا»، پادهای سیستان از نظر قدرت و تداوم و جهت وزش ثابت باد، رتبه نخست جهانی را به خود اختصاص داده‌اند. همچنین قدرت زیاد بادهای سیستان و مسطح بودن زمین‌های فلات هامون یکی از مزایای منحصربه‌فرد دشت سیستان برای احداث نیروگاه بادی در این منطقه است.

از طرفی شمال سیستان و بلوچستان ایده‌آل‌ترین منطقه تابشی است که بر اساس اطلس نقشه خورشید ایران توسط سازمان انرژی‌های نو تهیه شده است. این منطقه در هر مترمربع بین ۲/۵ تا ۴/۵ کیلووات ساعت و نیز بر اساس آمار اطلس ماهواره‌ای ناسا از شش تا هشت کیلووات ساعت، تابش دریافت می‌کند. تابش خورشید در این منطقه تقریباً عمود بوده و به گفته کارشناسان گاه در برخی ایام تابستان دما در آن تابش از ۵۴ درجه نیز می‌رسد. با وجود ظرفیت‌های فراوان سیستان و بلوچستان در زمینه انرژی‌های نو این استان می‌تواند بستر مناسبی در زمینه سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی فراهم کند و سوددهی فراوانی را برای فعالان اقتصادی به دنبال دارد اما متأسفانه کمتر توجهی به آن شده است.

تسخیر بازار جهانی پنل خورشیدی به دست چین

با ظهور فناوری پنل خورشیدی و سپس تجاری شدن این فناوری، از اواخر دهه ۱۹۷۰ به مدت سه دهه آمریکا عمده پنل‌ها را در جهان تولید می‌کرد اما گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر تحت برنامه‌های پنج ساله چین مورد حمایت ویژه از جمله و ماه‌ها و مشوق‌های مالیاتی قرار گرفت، به طوری که در سال ۲۰۲۱ چین ۷۵ درصد پنل خورشیدی جهان را تولید کرده است.

گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر به یکی از هفت دسته کسب‌و کاری تبدیل شد که تحت برنامه‌های پنج ساله توسعه چین مورد حمایت ویژه از جمله و ماه‌ها و مشوق‌های مالیاتی قرار گرفت. چین شرکت‌های تولید کننده تجهیزات فتوولتائیک را خریداری و از صاحبان شرکت‌های دیگر دعوت کرد کارخانه‌های خود را به چین برای استفاده از نیروی کار ماهر و ارزان منتقل کنند. قرار از پرداخت مالیات و در یافت اعتبار مالیاتی عامل دیگری برای ترغیب شرکت‌ها به این کار بود. ساخت پنل‌های خورشیدی دشوار است و برای ساخت کارآمد آنها، این تجارت به کارخانه‌های بزرگ و نیمه‌خودکار نیاز دارد. با کمک ۲۷ میلیارد دلاری از طرف دولت چین و ساخت کارخانه‌های تولید سلول و پنل با ظرفیت بالا و استراتژیک خواندن این صنعت، چین توانست هزینه تمام‌شده تجهیزات خورشیدی فتوولتائیک را بسیار کاهش دهد و سهم کشورهای مختلف از تولید پنل‌های فتوولتائیک را در اختیار بگیرد. حالا اقدامات حمایتی چین موجب تسخیر بازار پنل فتوولتائیک توسط شرکت‌های چینی شده و تقریباً تمام رفا را از دور خارج کرده است.

باد و خورشید در ۲۰۲۲ ۱۲ درصد انرژی به کشورها دادند

در سال ۲۰۲۲ رکورد تازه‌ای در زمینه تولید انرژی بادی و خورشیدی ثبت شد و این رقم از ۱۰ درصد کل انرژی تولیدی جهان در سال ۲۰۲۱ به ۱۲ درصد افزایش یافت. به گزارش سی‌سی‌تی‌ان، گزارش جدید مؤسسه امبر نشان می‌دهد روند رو به رشد تولید انرژی با استفاده از منابع تجدیدپذیر با هدف مقابله با افزایش انتشار گاز دی‌اکسید کربن در جو زمین ادامه دارد.

امبر با بررسی داده‌های تولید انرژی در ۲۸ کشور جهان که ۹۳ درصد از تقاضای انرژی جهان به آنها اختصاص دارد، به این نتیجه رسیده است. این شرکت به این نتیجه رسید که همه منابع انرژی تجدیدپذیر و انرژی هسته‌ای در مجموع ۲۹ درصد از تولید جهانی انرژی در سال گذشته را تشکیل می‌دهند که سهم انرژی خورشیدی ۲۴ درصد و بادی ۱۷ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. با توجه به بحران جهانی کمبود گاز، برخی کشورها برای تأمین تقاضا در بخش انرژی از نیروگاه‌های قدیمی زغال سنگ استفاده می‌کنند، لذا تولید زغال سنگ ۱/۱ درصد رشد داشته است، در حالی که تولید برق با سوخت گاز ۰/۲ درصد کاهش یافته، زیرا قیمت‌های بالا هزینه استفاده از این نیروگاه‌ها را افزایش داده است. از آنجا که بخش برق منبع اصلی انتشار گاز دی‌اکسید کربن است، آژانس بین‌المللی انرژی معتقد است این بخش باید به اولین بخش تبدیل شود که تا سال ۲۰۴۰ انتشار دی‌اکسید کربن از طریق آن به صفر خالص برسد و این به آن معناست که باد و خورشید باید تا سال ۲۰۳۰ حدود ۴۱ درصد از تولید برق جهانی را به خود اختصاص دهند.

برخی مسئولان حوزه انرژی گفته‌اند انرژی عدم توسعه این انرژی اعلام کرده‌اند. نظر شمار این رابطه چیست؟

۹۰ درصد مسئولان کشورمان به اشتباه و در اثر عدم اطلاع و محاسبات غلط فکر می‌کنند انرژی تجدیدپذیر بادی و خورشیدی کالای لوکس و گرانی است اما سخت در اشتباهند. با اطمینان می‌توان گفت که اگر پول صرف توسعه فناوری انرژی تجدیدپذیر شود و توسعه پیدا کند، اگر تقاضا برای آن ایجاد شود و ظرفیت افزایش پیدا کند، آن وقت تبدیل به ارزان‌ترین انرژی می‌شود. آمارها در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ حاکی است سرمایه‌گذاری در بخش انرژی تجدیدپذیر به ویژه بادی و خورشیدی از سرمایه‌گذاری در سوخت‌های فسیلی بیشتر شده است، در دو دهه اخیر در جهان، تحقیقات زیادی در زمینه توسعه فناوری توربین‌های بادی و پنل‌های خورشیدی انجام شده است و در نتیجه آن، امروز ارزان‌ترین نوع تولید انرژی الکتریکی، توربین‌های بادی مستقر در خشکی هستند، بنابراین اینها زنجیروار به هم وصل هستند، یعنی وقتی سرمایه‌گذاری و تقاضا زیاد شود، فناوری هم توسعه خواهد یافت، این سرمایه‌گذاری و تقاضا و نیز تحولاتی که در انرژی بادی و خورشیدی مشاهده می‌کنیم، باعث شده است قیمت تمام‌شده آن پایین بیاید و وارد چرخه مثبتی شود، اما این مسئله در کشور ما درست وارونه است.

آمارها در رابطه با توسعه انرژی تجدیدپذیر در دنیا چگونه است؟

توسعه انرژی بادی و خورشیدی در جهان با شتاب در حال انجام است. طبق آمار منتشرشده، در سال ۲۰۲۱ حدود ۱۰ درصد کل برق چین از انرژی بادی و خورشیدی تأمین شده و در سال ۲۰۲۲، بیش از این عدد به ۱۲ درصد رسیده و انتظار این است که در سال ۲۰۲۳، به ۱۴ درصد برسد. چین به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده انرژی بادی و خورشیدی در جهان، از طریق انرژی بادی و خورشیدی تأمین‌شده، امروز اگر شما بخواهید ۵۰ توربین بادی یا تکنولوژی روز بخیرید، یک دوره حداقل دو ساله طول می‌کشد تا آن را به شما تحویل دهند چرا که تقاضا برای آن زیاد است و دارد توسعه پیدا می‌کند. متأسفانه ما شرایط را از دست داده و عقب افتاده‌ایم. در حالی که قطار توسعه انرژی تجدیدپذیر در جهان راه افتاده و با سرعت زیاد دارد حرکت می‌کند، ما از این قطار جا مانده‌ایم.

کدام کشورها در این زمینه پیش‌تاز هستند؟

چین در این زمینه میداندار است، به طوری که به عنوان مثال در سال ۲۰۲۲، یک سوم کل پنل‌های خورشیدی که در جهان نصب شده، در چین بوده است. آمریکا در بخش انرژی بادی پیشرفت زیادی کرده است. در اروپا، آلمان نسبت به سایر کشورها جلوتر است، این کشور پس از اینکه توانست بحران انرژی پس از جنگ روسیه و اوکراین را حل کند، حدود یک ماه قبل، برنامه خود را تغییر داد و قصد دارد تا سال ۲۰۲۵ به جای اینکه ۵۰ درصد از انرژی الکتریکی خود را از تجدیدپذیرها تأمین کند، آن را به عدد ۸۵ درصد برساند. کشور بعدی اسپانیا است که شرایط اقلیمی کاملاً خوبی دارد. در منطقه خاورمیانه، کشور ترکیه که هم‌زمان با ایران، کار روی انرژی تجدیدپذیر را شروع کرده، امروز بیش از ۱۵ هزار مگاوات نیروگاه بادی دارد، این در حالی است که کل انرژی تجدیدپذیر ما هزار مگاوات است!

کشورهای عربستان و امارات نیز سرمایه‌هایی را که در بازار سوخت‌های فسیلی به دست آورده‌اند، در بخش انرژی تجدیدپذیر سرمایه‌گذاری کرده‌اند و دارند خودشان را برای دوران پس از سوخت‌های فسیلی آماده می‌کنند. در واقع تمام کشورهایی که قرار است آینده‌ای داشته باشند، در این زمینه به شدت در حال فعالیت هستند و انتقالی دارد صورت می‌گیرد، یعنی کشورهای نفتی به کشورهای برقی تبدیل می‌شوند و پیش‌بینی‌ها این است که چین اولین کشور سوپر برقی خواهد شد، زیرا به شدت رو به جلو حرکت می‌کند و به دنبال آن است که وابستگی خود به سوخت‌های فسیلی را کاهش دهد و از نظر انرژی مستقل شود.

وضعیت ایران چگونه است؟ چقدر ظرفیت توسعه در بخش تجدیدپذیر داریم و چقدر از آن استفاده کرده‌ایم؟

اگر به من بگویند که شرایط انرژی تجدیدپذیر را در یک کلمه تعریف کنی، می‌گویم «تعطیل». بیش از ۳۰ سال است در کشور ما در زمینه انرژی تجدیدپذیر کار می‌شود اما در حالی که ظرفیت منصوبه نیروگاهی ما بیش از ۸۵ هزار مگاوات است، فقط هزار مگاوات آن تجدیدپذیر است، یعنی فقط حدود نیم درصد کل برق تولیدی ما از منابع تجدیدپذیر است و این عدد در دنیا ۱۲ درصد است، به عبارت دیگر ما یک بیست‌چهارم متوسط جهانی در بهترین حالت هستیم. وقتی می‌گویم متوسط جهانی یعنی انگولا و کنیا را هم حساب کرده‌ام، نه فقط چین را که اگر با آن مقایسه کنیم، کم خواهیم شد! خلاصه اینکه سهم انرژی تجدیدپذیر از برق تولیدی کشورمان بسیار کم است و بدتر اینکه اصلاً چیزی به نام صنعت انرژی تجدیدپذیر نداریم!

واضح است که استفاده از تجدیدپذیرها و دستیابی به تکنولوژی روز آن، ضروری و مهم است. چرا در کشورمان نسبت به این موضوع مهم غفلت شده است؟

متأسفانه عمده مسئولان دولتی به ضرورت انرژی‌های تجدیدپذیر کشورمان توجه نمی‌کنند. محصول نهایی انرژی تجدیدپذیر، برق است اما این انرژی، یک صنعت بسیار مهم است، زیرا مهم‌تر از برقی که تولید می‌شود این است که با اقتصاد ملی‌مان کمک می‌کند و ما باید به سمت ایجاد اشتغال و بالا بردن GDP برویم. از نظر من مهم‌ترین مشکل اقتصادی ما عدم بر خوراری از رشد است. چرا ما رشد نداریم؟ یک دلیلش این است که همیشه اقتصاد ما وابسته به نفت و گاز بوده است، حتی یک روز تعلل هم دیر است و باید همین امروز به سمت «اقتصاد اقلیمی» حرکت کنیم؛ و ازای که تقریباً در تدوین استراتژی توسعه اقتصادی ایران شیده نمی‌شود، کسی به آن توجهی نمی‌کند. اقتصاد اقلیمی، یعنی اینکه ببینیم در مناطق شرقی کشور از شمال تا جنوب، ظرفیت بسیار زیادی برای انرژی بادی وجود دارد، همچنین در مناطق مرکزی کشور منابع عظیم انرژی خورشیدی وجود دارد. اگر به این ظرفیت به درستی نگاه و روی آن سرمایه‌گذاری کنیم، اشتغال ایجاد می‌شود، توسعه اقتصادی فراهم خواهد شد و برق هم تولید می‌شود. اما، چرا این کار را

تکنولوژی استفاده از تجدیدپذیرها در دنیا پیشرفت چشمگیری داشته است و ما از آن عقب مانده‌ایم. آیا می‌شود این عقب‌ماندگی را جبران کرد؟

توسعه انرژی تجدیدپذیر یک ضرورت است. تجدیدپذیرها باید در توسعه اقتصادی کشور نقش آفرینی کنند و جایگاه ویژه‌ای در توسعه صنعتی کشور داشته باشند. باید برویم به سمت اینکه تکنولوژی را توسعه بدهیم. ما اخیراً شاهد ساخت توربین بادی ۱۶ مگاواتی برای نصب در دریا بودیم، یعنی پرده‌های توربین که یک بار دور بزنند، مساحتی که پوشش می‌دهند، برابر هفت زمین فوتبال است. در شمال اروپا هم توربین‌های شناور در دریا نصب می‌شوند، اما متأسفانه ما در همه این فناوری‌ها عقب افتاده‌ایم. در حوزه انرژی خورشیدی هم همین است، راندمان این بخش هم به شدت بالا رفته است و من فکر می‌کنم با این سرمایه‌گذاری که در تحقیق و توسعه در زمینه پنل‌های خورشیدی انجام می‌شود، در چند سال آینده شاهد رشد قابل توجه در این بخش خواهیم بود، لذا دولت اگر یک کار بخواهد انجام دهد که این عقب‌ماندگی را جبران کند، باید در بازار انرژی تجدیدپذیر تقاضا ایجاد کند، من معتقدم باید برنامه‌ای تدوین شود که تا سال ۱۴۱۰ بین ۲۰ تا ۲۵ درصد از انرژی الکتریکی تولیدی کشورمان از منابع تجدیدپذیر تولید شود، اما به شرط اینکه دولت پایش را کنار بکشد، شرایط لازم را فراهم کند و کار را به دست مردم بدهد. این یک برنامه‌ریزی دقیق نیاز دارد. در غیر این صورت قطعاً به جای نخواهیم رسید.

نمی‌کنیم، به قول آقای همایون کاتوزیان، ما یک جامعه کوتا‌مدتیم، بنابراین توجهی به تدوین استراتژی توسعه صنعتی مبتنی بر اقلیم منطقه نداریم. مشکل این است که اگر از معاون صنعت و وزارت صمت برسیم که ۱۰ سال دیگر صنعت ما چیست و به کجا خواهد رسید، او خواهد گفت نمی‌دانم! چنین پاسخی ناشی از آن است که ما استراتژی توسعه صنعتی نداریم.

مشکلات و موانع بر سر راه توسعه انرژی تجدیدپذیر در کشورمان چه بوده است؟

اینکه اصلاً چیزی به نام صنعت انرژی تجدیدپذیر نداریم و اگر قرار باشد با این سرعت بعد از ۳۰ سال هزار مگاوات تجدیدپذیر داشته باشیم، از نظر اقتصادی بهتر است که تعطیلش کنیم. وقتی وزیر نیرو در دولت سیزدهم اعلام کرد که ما می‌خواهیم ۱۰ هزار مگاوات انرژی تجدیدپذیر بزنیم، من مصاحبه کردم و گفتم طبق آمار اگر به گذشته نگاه کنیم این امر ۳۰۰ سال طول می‌کشد. همین‌طور هم شد، شما باید از اقتصاد مقیاس استفاده کنید، یک میوه فروشی اگر قرار باشد روزی دو تا هندوانه بفروشد، باید در آنجا را ببندد. ماه‌ها وقتی ۳۰۰ سال طول می‌کشد که هزار مگاوات انرژی تجدیدپذیر داشته باشیم باید مثل همان هندوانه فروشی آن را تعطیل کنیم. چرا نمی‌بندیم چون میوه‌فروش هزینه‌هایش را از جیبش می‌دهد اما ما از جیب مردم می‌دهیم و برای‌مان مهم نیست. از یک طرف از اقتصاد مقیاس استفاده نمی‌کنیم، از طرف دیگر به غلط مقایسه می‌کنیم و می‌گوئیم آن می‌شود ۵۰۰ تومان و این دلیلی می‌شود که مسئولان می‌گویند انرژی تجدیدپذیر گران است. خب شما «سیب» را با «پرتقال» مقایسه می‌کنید! در صورتی که وقتی می‌توان قیمت تجدیدپذیر را با قیمت برق حرارتی مقایسه کرد که قیمت حرارتی کامل حساب شود. ارزش صادراتی گازی که به نیروگاه‌های حرارتی داده می‌شود به علاوه هزینه سرمایه‌گذاری که در تولید و انتقال اینها می‌شود و همچنین هزینه آلایندگی آن هم باید حساب شود. آن وقت می‌بینیم که اگر قیمت تمام‌شده برق حرارتی را درست حساب کنیم، گران تمام می‌شود. اما مسئولان برای عدم توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر بهانه می‌آورند و می‌گویند گران است. حالا این با عمده‌ای است یا سبوهی که من کم کم دارم شک می‌کنم به سبوهی بودن آن!

قدرتی که تولید کنندگان برق حرارتی دارند، چه دولتی و چه غیردولتی شاید در این روند تأثیر گذار بوده است. دومین دلیل، دولتی بودن سیستم است. به محض اینکه شما سیستم را دولتی می‌کنید، یعنی بحث اقتصادی و هزینه‌فایده در آن گم می‌شود. میلتون فریدمن از نوابغ اقتصادی تاریخ گفته، اصلیتش این است که به جای اینکه مصاحبه کنیم، مثل این است که شما فونداسیون خانه‌تان ایراد دارد و بروید دستگیره در را عوض کنید!

اگر همین امروز به شما مسئولیت بدهند و بگویند سریع‌ترین کاری که برای بهبود وضعیت انرژی تجدیدپذیر کشور انجام می‌دهید، چیست، چه کاری انجام می‌دهید؟

باید برنامه‌ای تدوین شود که تا سال ۱۴۱۰ بین ۲۰ تا ۲۵ درصد از انرژی الکتریکی تولیدی کشورمان از منابع تجدیدپذیر تولید شود. به شرط اینکه دولت پایش را کنار بکشد، شرایط لازم را فراهم کند و کار را به دست مردم بدهد

↓

باید برنامه‌ای تدوین شود که تا سال ۱۴۱۰ بین ۲۰ تا ۲۵ درصد از انرژی الکتریکی تولیدی کشورمان از منابع تجدیدپذیر تولید شود. به شرط اینکه دولت پایش را کنار بکشد، شرایط لازم را فراهم کند و کار را به دست مردم بدهد

ترکیه که هم‌زمان با ایران، کار روی انرژی تجدیدپذیر را شروع کرده، امروز بیش از ۱۵ هزار مگاوات نیروگاه بادی دارد.

ترکیه که هم‌زمان با ایران، کار روی انرژی تجدیدپذیر را شروع کرده، امروز بیش از ۱۵ هزار مگاوات نیروگاه بادی دارد. عربستان و امارات نیز سرمایه‌هایی را که در بازار سوخت‌های فسیلی به دست آورده‌اند، در بخش انرژی تجدیدپذیر سرمایه‌گذاری کرده‌اند و دارند خودشان را برای دوران پس از سوخت‌های فسیلی آماده می‌کنند

اگر مسئولیت بیابان صحرا را به بخش دولتی واگذار کنیم، بعد از یک مدت با کمبودش مواجه می‌شود و این کاملاً درست است. سوم اینکه اصولاً مسئولان، آینده را در زمانی می‌بینند که قرار است از روی صندلی مدیریتی بلند شوند. در صورتی که سرمایه‌گذاری در انرژی تجدیدپذیر، سنگین و بلندمدت است، یعنی برای توسعه انرژی تجدیدپذیر ما باید در سرمایه‌های زیاد برای دوران حدود ۲۰ تا ۳۰ سال را تصور کنیم.

طبق اعلام وزارت نیرو و قرار بود طی چهار سال، ۱۰ هزار مگاوات به ظرفیت انرژی تجدیدپذیر اضافه شود. این برنامه به کجا رسیده است؟

بله، وزارت نیرو اعلام کرد در دوره چهار سال فلتش، ۱۰ هزار مگاوات انرژی تجدیدپذیر خواهد زد. ما هم گفتیم خدا کند این دروغ، راست باشد. آنها گفتند ۴ هزار مگاوات را سه انرژی خورشیدی اختصاص می‌دهند و آقای مهندس کمانی، مدیرعامل ساتبا هم گفت تا ۹۲ هزار مگاوات متقاضی برای آن وجود دارد، اما وقتی برای این ۴ هزار مگاوات مناقصه برگزار شد، فقط برای هزار مگاوات آن برنده اعلام شد که حدود ۹۰ درصد است برای همین می‌گویم، با این سرعت ماجرای همان مناقصه که حتی یک مورد از برندگان این مناقصه هم حاضر نشدند آن را امضا کنند. در حالی که تقریباً نیمی از عمر دولت سوری شده است از آن وعده‌ای که دادند، یک وات هم هنوز قرار امضا نشده است. وقتی می‌گویم انرژی تجدیدپذیر در کشورمان تعطیل است برای همین می‌گویم، با این سرعت ماجرای همان میوه‌فروش است که روزی یک هندوانه می‌فروشد و باید در میزاش را ببندد.

امسال تابووی انرژی تجدیدپذیر در بورس راه اندازی شد، این اقدام می‌تواند مؤثر باشد؟

این کارها، برگ‌است. حالا تابووی سبز زد یا زردی درست شود، مثل این است که شما فونداسیون خانه‌تان ایراد دارد و بروید دستگیره در را عوض کنید!

اگر همین امروز به شما مسئولیت بدهند و بگویند سریع‌ترین کاری که برای بهبود وضعیت انرژی تجدیدپذیر کشور انجام می‌دهید، چیست، چه کاری انجام می‌دهید؟

اصلیتش این است که به جای اینکه مصاحبه کنیم و وعده توخالی بدهم، یعنی عدد و رقم ۹۲ هزار مگاوات و ۱۰ هزار مگاوات بدهم، آدم‌های متخصص و توانمند را دو هم جمع می‌کنم و به آنها در یک اتاق قلم و کاغذ می‌دهم تا برنامه توسعه انرژی تجدیدپذیر را بنویسند، آن هم نه تا پایان دوره مسئولیتی که به من داده‌اند بلکه تا ۱۰ سال آینده و البته با توجه به شرایط و الزامات کشور. دوم برای اصلاح اقتصاد برق تلاش می‌کنم. دولت باید پایش را از این بخش کنار بکشد، اما چرا تا الان این کار انجام نشده است؟ به دلیل اینکه اگر خصوصی‌سازی برق انجام شود، اول از همه وزارت نیرو متضرر خواهد شد و سوءمدیریت‌شان مشخص می‌شود. بنابراین دولت به آسانی جایگاه را باپیش از آن دست نمی‌دهد. الان هم وزارت نیرو رباب است و کسانی که سرمایه‌گذاری می‌کنند، رعیت هستند. تصور کنید جای این دو عوض شود! نمی‌توانم ولی این قدرتی است که شاید در اختیار هر کسی قرار بگیرد، حاضر نباشد آن را از دست بدهد.

